

Gave til Diakoni?
Vipps #763626
eller giro stiftet
inne i bladet.

Menighetsblad for Feda, Kvinesdal og Fjotland

Nr 3 - september 2022- 63. årgang

Foto: Frank Arne Hammerø

Konfirmantleir i Bø Sommerland

Nåde deg!

Fra prestens penn

Nåde deg hvis du sladrer! – sa vi gjerne i vår barndom når vi hadde gjort noe galt og ville true noen til taushet.

I denne situasjonen har **«nåde»** med en trussel eller noe ubehagelig å gjøre. Slik er det ikke i Bibelens tekster om nåde. Her er nåde en gave, noe vi får uventa og ufortjent. Ja, en gang ropte Jesus ut og siterte profeten Jesaja: Han (Gud) har sendt meg for å rope ut at fanger skal få frihet og blinde få synet igjen, for å sette undertrykte fri og rope ut et nådens år fra Herren.

Sist gang jeg som prest skulle tale over denne teksten, hadde jeg et veldig takknemlig publikum. For talen holdt jeg i adventstida for fanger i Skien fengsel, der jeg var i praksis. De hadde gjennom egne liv virkelig erfart hva det betyr å være fri, fremfor å være innsatt i et av landets høysikkerhetsfengsel, slik Skien fengsel er. Her er det en sju meter høy mur rundt fengselet, og i tillegg et høyt gjerde med piggtråd, og overvåkingskamera over alt.

Kongen kan benåde folk som er dømt til straff. Dette skjer i noen få tilfeller hvert år. Når en straffedømt blir benåda i Norge i dag, betyr det at han eller ho slipper å sone hele eller deler av straffen. Men det betyr ikke at de er skyldfri.

Dette er annerledes i Bibelens mange tekster om nåde – ja, nåden er mye mer radikal i Guds rike! Guds kjærlighet gir oss ikke bare strafferabatt eller straffefrihet! Gjennom Guds nåde blir vi også regnet som skyldfrie!

I min foreløpig relativt korte karri-

ere som prest, har jeg vært på jakt etter gode ord og bilder som kan beskrive hva dette bibelske og hyper-kristne ordet «nåde» betyr. Et jordnært ord som jeg synes beskriver nåde godt, er «raushet». Vi har forhåpentligvis alle erfaringer av raushet. Av folk som gir oss en ny sjanse og som ikke er opptatt av å bedømme eller dømme. Folk som ikke gir oss høye skuldre, og som får oss til å rette ryggen.

Jeg har oppdaga at mange har skrevet mye om nåde og raushet, ikke minst i populærkulturen.

Alf Prøysen sa det slik: «Du skal få en dag i mårra som rein og ubrukt står, med blanke ark og fargestifter til». Jeg synes det er en god beskrivelse av nåde. Det er Prøysens versjon av Evangeliet.

Anne Grethe Preus har en annen måte å snakke om nåde på når ho synger om «himmelsk korrekturlakk». Det gir god mening for oss som er litt oppi åra og brukte skrivemaskin en gang i forrige årtusen. For dere litt yngre kan kanskje «Guds delete-knapp» fungere bedre som et bilde på Guds nåde – at Han visker ut våre feilgrep og vår skyld når vi kommer til ham med åpne hjerter.

Forfatteren Olaus Nilssen viser oss at nåde også er noe dypt menneskelig. Ho skriver at «nåde er å stille opp uansett». Det er å tåle den andre, selv om den andre er vanskelig å ha med å gjøre. Og her skriver ho utfra erfaringen med et autistisk barn.

Bandet CC Cowboys synger om «tilgivelsens kunst», om det «å få sjansen på ny». Forfatteren Paal-Helge Haugen har

følgende fine formulering: «I nådens rike er ikke våre gjerninger skrevet i regnskapsbøker».

Et nytt skoleår er i gang. La oss håpe at det blir et nådens år. Førsteklassingene får utdelt kladdebøker med blanke ark. Regnskapsbøkene (karakterbøkene) får heldigvis vente. Fargestiftene må de kanskje kjøpe sjøl. For oss andre føles det som om vi blar om til et nytt kapittel etter å ha tilbakelagt enda en sommer. Vi håper at høsten blir som en diktsamling med høstklare tanker og fargerike illustrasjoner. Men vi tenker kanskje også at poesien lett kan gå over i det prosaiske når det grå høstmørket nærmer seg.

Førsteklassingene fortjener og trenger mye raushet. De er både sårbare og forventningsfulle, og ikke alle av dem har like mange fargestifter. Også vi som blar om til høstsemesteret trenger litt nåde, fra både Gud og mennesker. Og når høststormene kommer, kan vi trøste oss med furu-sus, med milde vinder av raushet fra en venn. Eller vi kan ta imot høstens første snøfall som om det var himmelsk korrekturlakk over feilstavet sommer.

Dag A. Kvarstein,
sokneprest i Feda og Fjotland

Min tro

Denne gang ved Leiv Gunnar Skiftun

Eg har mange gonger spurt meg sjølv: Korleis ville livet mitt ha vore hvis eg ikkje trudde at Gud var til?

Sjølvsagt ville eg hatt eit anna yrke enn å vera prest. Og fritida mi ville vore fylt av andre engasjement enn å byggja fellesskapet i menigheten. Men ville eg hatt andre ideal for kvardagslivet?

Nokre av dei flottaste menneska eg har møtt har inga gudstru. Likevel løfter dei i kvardagen sin fram eit syn på mennesket som eg deler fullt og heilt. Dei auser håndfullar av godhet ut til mange. Dei ser menneska rundt seg med varme i blikket. Dei tek ansvar og bærer byrder for mennesker som slit. ***Men nokre av dei har sagt: «Eg misunner deg at du har eit større fundament under dei valga du gjer!»***

Eg trur ikkje at dei verdiane som pregar livet mitt hadde vore veldig annleis om eg ikkje hadde trudd på Gud. Samfunnet vårt er prega av ein kristen kulturarv, og denne ligg «i ryggmargen» til dei aller fleste. Difor kan du ikkje på ytre ting sjå kven som er ein kristen. Derimot er fundamentet annleis. Eg er takknemlig for at grunnlaget for mine livsvalg ikkje ligg i kultur og skiftande folkemeiningar. Under kvardagens valg ligg ein visshet om at eg har ein levande Gud som ser meg og som vil veilede meg, både gjennom Bibelens ord – og ved at han ved Den heilage Ande er på innsida av livet mitt og leder innanfrå.

Dette gir meg del i ein trygghet som eg fekk del i frå eg var liten. Det var

viktig for foreldra mine å gi oss barna innsikt i dette frå vår første dag. Den skatten som dei formidla har berika kvardagen min, gitt meg fellesskap og glede, styrt yrkesvalget mitt, gitt meg trygghet – og del i eit håp som strekker seg lenger enn dette livet. ***Dette er så stort at alle mennesker må få høyre om det.***

Eg kunne ikkje tenkja meg eit liv utan Gud. I min identitet som menneske er dette ein integrert del. Trua på Jesus og at han ordna opp i relasjonen mellom Gud og menneske gir også ein visshet om at det som går galt kan bli tilgitt og sletta ut. Kvar einaste dag gir Herren Jesus meg blanke ark og nye fargestiftar, slik at kan retta ryggen også når eg har mislukkast totalt. Det gir frimodighet for morgondagen å vita at synd blir tilgitt og at eg ikkje treng å drasse på det som gjekk galt i går.

Visjonen for arbeidet i Kvinesdal Menighet er ***«for heile mennesket»***. Gud bryr seg ikkje berre om vår ånd og sjel. Han er engasjert i alle sider ved våre liv. Ein som eg og vi alle kan gå til med alt som fyller kvardagen vår – og gjere det i visshet om at han vil velsigne og utruste.

På ein stabssamling utfordra Galib Mammadov ein gong oss til å skriva ein godnatt-song til barna og barnebarna våre. Eg tok utfordringen. ***Sangen «Sov mitt barn» gjengir på mange måtar mi tru på ein Gud som ser og som er nær, og der vi i trygghet kan vita at Han ikkje har gløymt oss ut. Og det store er: «I Guds hjerte alle er!»***

*Sov mitt barn, sov mitt barn.
Sov mitt barn, min største skatt.
Gud bevare deg i natt.
Han er trofast, han er nær,
i hans hånd vi begge er.*

*Sov mitt barn, sov mitt barn!
Sov du trygt i alt som skjer
for Guds øye alltid ser.
Han er våken, han er nær,
I Guds blikk vi begge er.*

*Sov mitt barn, sov mitt barn.
Omgitt av Guds kjærlighet
kan du sove i hans fred.
Han er godhet, han er nær,
I Guds hjerte alle er.*

Leiv Gunnar Skiftun

Åpent Menighetssenter under sauesjået

På Menighetssenteret blir det åpent hus under sauesjået. Storsalen blir det loppemarked, mens det i det gamle hovedbygget blir salg av middag og kaffe. Stikk gjerne innom for å kjøpe komper eller lapskaus. Også i år blir det et bugnende kakebord med velsmakende kaker.

Ute på Neset vil «hyrden» gå rundt og selge lodd til Senterbasaren. Den som kjøper for kr. 200 vil få fem gratislodd.

Velkommen innom på Menighets-senteret!

Stort loppemarked

Det har vært et fantastisk «tilsig» i garasjen til Åse og Leiv Gunnar Skiftun, og vi gleder oss til Menighetssenterets loppe-salg under Sauesjå lørdag 17. sept. Det blir også auksjon av utvalgte lopper utafor senteret kl 14 med Sigmund som erfaren auksjonarius. Få med dere denne. Selv Loppemarkedet er innendørs.

Høstens samlinger på «VI OVER 60»

Hver første tirsdag i måneden kl. 18.00 inviterer «Vi over 60» til samling i Storsalen på Kvinesdal Menighetssenter.

Dette er et samarbeid mellom Kirken i Dalen og Kvinesdal Menighet. Den som er under 60 kan delta som «aspirant»!

04. oktober: Odd Stakkeland: «Svalbard – frå koldrift til forskning og turisme».

01. november: Rune Svindland forteller om Svindland Pølsefabrikk.

06. desember: Karsten Syvertsen om tur til Etiopia og besøket hos Jorun Hamre.

Senterbasar 13.oktober

Årets «Marta- og Maria-basar» til inntekt for Menighetssenteret blir torsdag 13.oktober. Her vil Liknes Barnekor syngje, mens Ann Mari Fossdal vil ha andakt. Hovedgevinst i år er et Smart-TV levert av Kloster AS til en verdi av kr. 8000, men det er også mange andre flotte gevinster. Også på årsalget blir det mange nyttige gevinster. Så merk datoen: Torsdag 13.oktober kl. 17.30.

I forkant av basaren serveres det rimelig familiemiddag på senteret.

10-årskonsert for Huset.

15. oktober kl. 17 blir det konsert for å markere Husets 10-årsjubileum. Ord-

fører Per Sverre Kvnlaug stiller i spissen for en gjeng med lokale utøvere. Sett av denne lørdagsettermiddagen til å feire Huset!

Kulturfelld om Leiv Knibestøl

Søndag 30. oktober kl 19:00 er det kulturfelld i Fjotland kyrkje om kunstnaren Leiv Knibestøl. Sverre Eftestøl, Kåre Galdal, Betty Gerd Knibestøl og Per Sverre Kvinlaug, er blant dei som er med. Det blir filmklipp, dikt og fortelling om poeten og kunstnaren Leiv Knibestøl. Leiv Knibestøl døde 8.12.2021.

Takk for sommervagen

I juni fikk alle husstander en giro lagt i postkassen med forespørsel om å gi en sommervage til driften av Menighetssenteret. Mange nyttet denne giroen, og styret for senteret vil si takk til alle som har bidratt. En ekstra utfordring i år har vært de høye strømprisene, og dermed har alle gaver kommet ekstra godt med. Gaver over kr. 500 gir rett til skattefradrag. Hvis noen har mistet giroen kan gaver fortsatt gis til konto 3080.30.42426.

Bli fast giver

Arbeidet i menighetene i Kvinesdal drives i hovedsak ved frivillige gaver. Både Menighetssenteret i Kvinesdal og «Huset» på Feda er avhengige av gaver til renter, avdrag og drift. Menighetene har også påtatt seg et økonomisk ansvar på kr. 194.000 til diakoniarbeidet.

Kan du tenke deg å bli fast giver med månedlige trekk? Send SMS til 41457584 eller e-post til: post@kvinesdal.kirken.no eller sende inn slippen nedenfor. Da tar vi kontakt.

Årlige gaver over kr. 500 gir skattefradrag.

Jeg vil bli kontaktet for faste gaver til:

Menighetssenteret i Kvinesdal
«HUSET» på Feda
Diakoniarbeidet

Navn:

Adresse:

Telefon:

Sendes Kvinesdal kirkekontor, Nesgt. 12, 4480 Kvinesdal eller send på e-post: post@kvinesdal.kirken.no

En sang jeg er glad i

Ragnhild Gyland Lohne

Jeg har blitt utfordret til å skrive noen ord om en sang jeg er glad i. Mitt definitive førstevalg er da sangen / salmen «Navnet Jesus».

Teksten til denne flotte sangen ble skrevet i januar 1923 av David Welander, etter at han hadde blitt inspirert av en tale han hadde hørt. Det var Salme 72 det hadde blitt talt over, hvor det i vers 17 heter «La hans navn bestå til evig tid, la det skyte friske skudd så lenge solen skinner». Welander skrev salmen på toget hjem, og fullførte teksten på den utover natten.

Dette er en sang som treffer meg! Den rommer veldig mye av livet, og den er like aktuell for både ung og gammel. Den synges for å formidle håp og trøst i begravelser så vel som lovsang.

Sangen belyser Jesu navn med begreper og ord som: Håp, trøst, friske skudd, evig, fyrlys, trygg havn og frelse. Samtidig så tar den og tak i at det finnes hat og ondskap, men at Jesu navn og kjærlighet er sterkere enn dette. Jeg tror at Welander, forfatter av denne teksten, antakeligvis har opplevd noe av Jesus sin

kjærlighet denne kvelden. Kanskje han hadde tvilt en periode eller gjort noe dumt som han angret på? Så har Jesus på nytt vist at han er elsket på tross av dette. Han må ha forstått at Jesus ikke kommer til å gå ut på dato, men Jesus, og hans navn, står fast til evig tid!

Jesu og Guds godhet har satt sine

spor i hjertet mitt. Grunnen er at Jesus har elsket meg og deg først! Han elsker uten å kreve noe tilbake! Han dømmer ikke, og nåden er ny hver dag! Vi går alle «på trynet» og gjør dumme ting, men allikevel står Jesus med åpne armer, og vi kan komme til ham på nytt og på nytt.

NAVNET JESUS

*Navnet Jesus, blekner aldri,
tæres ei av tidens tann.*

*Navnet Jesus, det er evig,
ingen det utslette kan.*

*Det har bud til unge, gamle
skyter stadig friske skudd.*

*Det har evne til å samle
alle sjeler inn til Gud.*

*Refreng: Navnet Jesus må jeg elske,
det har satt min sjel i brann!
Ved det navnet fant jeg frelse,
intet annet frelse kan.*

*Jesu navn hvor skjønt det klinger,
la det runge over jord.*

*Intet annet verden bringer
håp og trøst som dette ord.
For det navn må hatet vike,
for det navn må ondskap fly.*

*Ved det navn skal rettferds rike
skyte friske skudd på ny.*

*Midt i nattens mørke blinker
som et fyrlys Jesu navn.
Og hver håpløs seiler vinker
inn til frelsens trygge havn.
Og når solen mer ei skinner
Jesu navnet lyser enn.
Da den frelst skare synger
høyt dets pris i himmelen.*

Ein prat med Andreas Aagedal

Av Leiv Gunnar Skiftun

«Det har vore givande!» Slik oppsummerer Andreas Aagedal (77) sine 53 år som leiar av Yngres- og Impulsarbeidet på Kvinesdal Bedehus. «Eg har alltid trivdest saman med ungdom og likt å vera saman med dei. Eg kjende meg ofte mindre trøytt når Impuls-kvelden var over enn når han begynte!»

Annakvar tirsdag frå 1969, med sommarfri, har Andreas hatt sin plass på bedehuset saman med ungdom frå bygda. Andre leiarar har vore med i periodar, men det meste av tida har han sjølv hatt hovudansvaret. Frå hausten er målet å få med nye krefter til Impuls-arbeidet. «Kanskje eg av og til kan bli med på «Vi over 60» - det har eg aldri kunna gjera sidan også dei samlast på tirsdagskvelden!», seier Andreas.

Bondegutt og elektriker

Andreas Aagedal vaks opp på garden Ågedal. Kristentrua fekk han med seg frå barndomsheimen. «Eg har aldri vore på ville veier!» seier Andreas, og legg til: «Det vart ikkje alltid sagt så mykje heime, men i kvardagen vart det formidla at vi kan eiga eit liv i tilgivelse og fred. Mamma sette djupe spor i livet mitt, og heime var det gitarspill og song. Som ung gjekk eg eit år på folkehøgskolen på Kvås. Dette var eit viktig år for meg, der eg vart meir bevisst på trua mi.»

Fagutdanninga si fekk han i Grimstad. Her gjekk han linja for elektro-

teknikk. Etter å ha jobba som elektriker på Tonstad eit par år fekk han jobb hos Kloster AS og flytta heim til Kvinesdal i 1967. Då Tinfos Jernverk etablerte seg i bygda tok han seg jobb der – først som vanlig elektriker og seinare som elektroformann. «Her jobba det mange flotte mennesker!»

Ein aktiv kvindøl

Det var Harald Myklebust som fekk Andreas med seg i Yngresarbeidet i 1969. Sjølvom leiaroppgåva der alltid har hatt høgste prioritet, har engasjementet hans vore vidare. I mange år var han formann i Ungdomsforeningen IUF, han har vore formann i Kvinatunstyret og leiar av Menighetsrådet. Ein periode sat

han også i kommunestyret. «Det var nok tider der eg var altfor lite heime, men kona mi, Bodil, var med på at eg skulle engasjera meg i dette arbeidet.»

Det var forøvrig i bedehusarbeidet at han vart kjent med ho som vart kona hans. Då han flytta heim til Kvinesdal vart han med i Misjonskoret, og der var Bodil også med. Nå har dei hatt gullbryllup og gleder seg over fire barn og tretten barnebarn.

Yngres - Impuls

«Ut frå mi eiga oppleving i lag med Jesus har eg hatt ei trang til at barn og unge skal bli kjent med Jesus. I oppveksten snakka vi lite med kvarandre om åndelige ting, men livet tala sitt eige

Bilde til høgre: Andreas Agedal fikk Kongens fortjenstmedalje i 2010. Det var daværande ordfører Odd Omland som hadde gleden av å overrekke den. (Foto: Torhild Meland)

språk om Bibelens budskap. Eg har alltid hatt ein trang til å få bekrefte at denne budskapen, er i samsvar med verkelegheiten. Målet har vore å formidla Guds nåde og forkynna bibelsk lære i trygge og omgivelsar.» Gjennom Impuls-arbeidet har han hatt rikelig anledning til dette. Her har kveldane begynt med song, eit lite gudsord og bønn før ein gjest utanfrå tok fram kveldens tema. I etterkant var det servering, leik og konkurransar, bordtennis, air-hockey og biljard. Mange år hadde dei kvar vår ein båttur frå Feda til Briseidtangen eller Grønnes. På siste samling i vår gjekk turen til bowling-hallen i Lyngdal.

Andreas fortel at indremisjonen gav ut ei «idebok» med gode forslag til å engasjera dei unge, og der eldre ungdommar kunne finna innspirasjon. Dei første åra møtte 20-30 unge opp på møta, mens det i seinare år har det oftast vore få.

Ein trufast arbeidar

Gjennom heile 53 år har Andreas stått i dette arbeidet, dei fleste åra som både formann og kasserar. Andre leiarar har vore med nokre år før dei har dradd vidare. Noen var også med lenge, ikkje minst Ingebret Egeland som i fleire tiår stod saman med Andreas. «Han var ein trufast venn og medarbeidar!» Andreas var likevel krumtappen i det som skjedde. Opp gjennom åra har mange gitt gode tilbakemeldingar. «Arbeidet har ikkje vore forgjeves!» understrekar Andreas med eit smil.

Andreas sin trufasthet i dette arbei-

det var ein viktig grunn til at han i 2010 fekk Kongens fortjenstmedalje.

Nytt bedehus – nye muligheter

Nå er tida komen til å gi stafettpinnen vidare til yngre generasjonar. «Eg kjenner meg ikkje så gammal, men erkjenner samtidig at kreftene ikkje er som før. Det nye bedehuset på Øvre Egeland gir nye rammer for arbeidet. Her blir det eigen ungdomsfløy med god plass og mange muligheter. Sjølvom veien vidare ennå ligg litt i støypeskeia, så gir dette mulighet til nye arbeidsmåtar.» Sjølv kan han gjerne bli med som støttespelar, men utan å ha hovedansvaret.

Skriv dikt

Andreas har alltid vore glad i song og musikk. Framleis er han aktiv i Schola Vocalis, og han har også skrive dikt og songar. Då han for nokre år sidan måtte ha ein operasjon, så reflekterete han over livet. Det gjorde at han skreiv diktet «Heimreis», som er trykt i dette nummeret av Treklang.

Samstundes som han nå roar ned en-

gasjementet i Impuls vil han fortsatt vera ein aktiv mann i bygda og på Bedehuset. Han understrekar: «Tilgivelse og nåde er kjerneord for meg! Du treng ikkje bera på ting som tyngjer deg ned. Du kjenner deg ikkje så gammal når du kan leggja av deg det som tyngjer!»

HEIMREIS

Av Andreas Agedal

*Det gryr mot dag, den evige dag
då livsvona kjelda si finn.
Vi ventar deg Jesus, du livets vår
Din siger er og blitt min.*

*Hjelp oss å opna vår kvardag mot deg.
Fyrst då finn vi livet sitt verd.
Du krafta vil vera, og gleda blir stor
Kjærleik du gjev på vår ferd.*

*Vi takker deg Jesus for vegen du gjekk.
Nå skuldbrevet er betalt.
Du sigra då nøden hardt på deg låg
Du vann over død og grav.*

Turid takker for følge

Tekst og foto: Torhild Meland

Etter 19 år som sekretær ved kirkekontoret i Kvinesdal, slutter nå Turid Nedland i jobben og blir pensjonist. Sjøl om hun skal pensjoneres er hun ikke redd for å bli arbeidsøs, men legger til at det er viktig å finne en struktur på dagen.

Da Turid startet sin karriere som sekretær ved kirkekontoret, holdt kirkens administrasjon til i Høgeveien. Da var Terje Sindland kirkeverge og Leiv Gunnar Skiftun og Anders Mathias Larsen prester i Kvinesdal. De som er litt kjent i Kvinesdal vet at Høgeveien da lå rett ved E 39, Europaveien som forsvant fra bygda i 2006. Og det fortelles at på kontoret ut mot veien ristet det i veggene da trailerne kjørte forbi.

Etterhvert flyttet kirkekontoret til det tidligere Helsehuset på Åmodt. Og i 2016 kunne staben flytte inn i nye fine kontorer i andre etasje Kvinesdal menighetssenter. Her fikk Turid og Pcèn hennes plass bak skranken, og ble de første besøkende møtte når de kom innom kirkekontoret.

Startet som vikar

Turid forteller at hun var vikar ved kontoret ett år før hun ble fast ansatt. Nå har hun altså vært i jobben i 19 år og 20. oktober er siste dagen på jobb i Nesgata 12 for hennes del. Da overtar Tom John Versland kontorplassen hennes. De to overlapper hverandre, og fra da vil dere møte Tom John når dere stikker

Turid Nedland sammen med Sverre Eftestøl, Anne Mary Aagedal og Ilze Jaunzeme.

innom kirkekontoret i bygda.

Når jeg spør hva hun vil hviske i øret til sin etterfølger, nøler hun litt. Så sier hun at det er viktig å være åpen og å ha god kontakt med lederne i menighetsrådene. Det er en «god tone» på kontoret, og det er viktig.

Tilhører Baptistkirken

At Turid Nedland er medlem av baptistkirken har hun ikke opplevd som noe problem i jobben. Hun og hennes ekte-mann Trygve er aktive i Gyland baptistmenighet og ekteparet deltar ofte med sang i forskjellige sammenhenger.

Mange er de som setter pris på deres sang på møter og samlinger rundt om i distriktet. De to har sunget sammen helt siden de traff hverandre på en påskeleir i Gyland. Trygve er gylending og Turid

kommer fra Sviland ved Sandnes. Ekteparet bodde på Kvernaland fra 1987 til 1994. Hun forteller om en fin tid også her.

Engasjement på Knaben.

Et sted som har skapt spesielt engasjement hos Turid og Trygve er Knaben. De har eid hus her og invitert til julesamlinger i kapellet og vært delaktige i påskegudstjenester. Samlingene har vært populære og samlet mange mennesker som har besøkt gruvebyen i høytidene.

Naturlig nok har det vært mye sang og musikk når familien Nedland inviterer. Dette er noe de husker tilbake på med glede.

Tenker tilbake, og framover

Nå er det tid for refleksjoner. Det er

Turid og Trygve Nedland synger ofte sammen

med varme i stemmen at Turid tenker tilbake på sin arbeidsplass gjennom nitten år. Hun sier at hun har hatt det veldig bra her, også i vanskelige perioder i livet har hun opplevd forståelse og støtte.

Hun har fått være med på mye fint disse årene. Hun tenker også tilbake på de mange forskjellige menighetsrådslederne hun som sekretær for rådene har stiftet bekjentskap med. Nå håper Turid at hun får beholde ei god helse framover slik at hun kan holde på med det hun brenner for, frivillig arbeid står hennes hjerte nær.

Beholde frisøren

Hun sier hun må kanskje beholde både sin frisør og sin tannlege her i bygda slik at hun får en grunn for å komme innom kontoret på kaffebesøk. Så legger hun til at hun ikke er lei seg for å slippe jobben med kirkevalget til neste år.....

Vi er takknemlige for de årene vi har hatt Turid på kirkekontoret og ønsker henne og Trygve alt godt videre i livet.

Torhild Meland

Tematorsdag på Huset i høst

Det blir en spennende høst med Tematorsdager som arrangeres siste torsdag i måneden.

Høstens tematorsdager starter **29.september** med besøk av tidligere biskop i Stavanger **Ernst Baasland**. Ernst Baasland er en svært dyktig formidler. Mange har hørt han både som forkynner og som foredragsholder og vet at han har en utrolig evne til å nå fram til oss tilhørere.

Han har skrevet flere bøker og utallige artikler. Han har i tillegg til teologi tilegnet seg mye kunnskap om historie og litteratur og er derfor en skattet foredragsholder innen svært mange felt.

Hans foredrag på Huset på Feda har fått tema «Carpe Diem. Om å finne det gode liv» med undertittel «Kan Bibelen og lykkeforskningen gi oss svar?». Her blir det garantert mye til ettertanke for alle.

Vi får også besøk av Flekkefjord

menighetskor under sin dirigent Geir Kalleberg, og vår egen Dag Kvarstein skal dele sine kveldstanker med oss.

ARNE KNABEN kommer torsdag **27. oktober**. Han er oppvokst på Knaben gård og er fortsatt mye på hjemmetraktene. Han har en imponerende karriere innen VOLVO-konsernet. Nå jobber han med teknologi for elektrifisering og hydrogenløsninger innen truck divisjonen. Hans tema er: «Teknologien som forandrer verden». Det skal bli utrolig spennende å høre hans foredrag som går midt inn i det grønne skiftet. Denne kvelden kommer også koret «Frisk Bris» fra Hidra.

IVAR SLENGESOL kommer torsdag **24. november**.

Ivar Slengesol har sterk tilknytning til Feda. Hans bestefar, Ivar, blir for alltid husket som primus motor i alle slags sosiale og kulturelle sammenhenger på Feda. Hans barnebarn Ivar har i mange år jobbet i ulike sammenhenger med fornybar energi, ikke minst med havvind. Hans tema skal både ha et lokalt og et globalt perspektiv: «Havvind i Norge og globalt: hvor stort blir det?» Et brennhett tema – ikke minst for vår region.

Vi får også besøk av Bakke musikkorps under sin leder Torfinn Svendsen.

Vi ser fram til spennende kvelder med faglig sterkt innhold, kaffe og vaffer, sosialt fellesskap og gode kveldstanker.

Anders Mathias Larsen

Ein må ut å virka

Tekst og foto: Åse Paulsen Skiftun

«Skal dagen vere god, så må ein må ut å virka». Svaret kjem bestemt og utan å nøle når eg spør Martin Løland kva som kjenne-teiknar ein god dag.

Vi sit ved kjøkkenbordet heime hos Martin – og eg har fått kaffi. Og «virkar» gjer han – både på garden og ved å besøkje folk. Eg vel å kalle han kvardagsdiakon. Martin bles litt av det.

Gå på besøk

- Det å gå ut og prate med folk, er godt for meg og, seier Martin. Ingen har godt av å sitje for mye åleine. Då grev ein seg ned i eigne tankar. Eg har jo bil, så det er lett å kome seg rundt.

- På spørsmål om kven han besøkker, dreg han litt på det. Det blir kanskje mest til folk på min eigen alder og oppover seier han.

- Vi vaks opp med at «vi gjekk til kvarandre». Dei fleste hadde hus dei besøkte kanskje kvar veke og oftare enn det. Yngre folk er ikkje så van med å få uventa besøk.

Martin fortel at han saknar Leiv Knibestøl.

-Her var eg ofte, seier han. Eg var ikkje så kunstinteresert, men vi hadde mykje anna vi tala om. Ein gong gjekk vi tur saman og.

Eg ringjer aldri på førehand, fortel Martin. Eg bankar på – og passar det ikkje, så går eg berre og kjem att ein annan

gong. Eg kjenner fort på om folk ikkje vil ha besøk.

Som regel blir det satt fram mat og kaffi – og praten kvikkar opp.

Oppvekst og arbeid

Martin fortel at han reiste til ein entreprenør i Kristiansand og arbeidde med blant anna forskalingsarbeid etter realskulen. Meininga var at han skulle

gått på noko meir skule i Grimstad, men han fann etter kvart ut at meir skule var ikkje hans veg. Etter militæret reiste han difor heim og arbeidde på garden saman med faren.

- Far lika godt dette, ler Martin, han hadde til då berre hatt hest – og nå kunne vi kjøpe traktor. Eg har alltid lika meg på garden, det er fritt og godt og sjølvstendig arbeid.

Bilete til venstre: Martin trivst godt med "å virka" med traktoren.

Bilete til høgre: Han er glad i å prate med folk, han Martin.

Trua og aktivitetar knytt til kyrkjelyden

Eg nemner for Martin at han overtok sundagsskulen etter at eg hadde starta opp på syttitalet og hadde hatt samlingane eit års tid. Han smiler litt – ja, det vart jo ei konkret utfordring som eg tok. Eg hadde jo inga utdanning til dette, men eg kunne fortelje for ungane. Ei tid hadde eg både sundagsskule og Yngres. Eg hadde eit ynskje om å dele med ungane det eg hadde opplevd sjølv, seier han beskjeden.

- Trua mi vaks fram meir bevisst etter at eg var ferdig i militæret. Eg hadde nok ein nedtur i livet mitt der, eg las mykje i Bibelen og snakka med feltpresten. Han gav meg god hjelp. Etterkvart som ein blir vaksen torer ein meir og, legg han til.

Ein fast plass

Eg spør Martin kva kyrkja tyder for han. Han tenkjer seg om før han svarer. - Vi menneske treng ein åndeleg samlingsplass. Tidlegare var det faste møte både på Veggeland og på Eiesland be-dehus der vi kunne møtast. Det var slett ikkje alltid det var taler der. Nå er det nesten ikkje samlingar på nokon av dei stadane. Men kyrkja står der- trygt og inkluderande og ho er viktig for mange fleire enn vi trur. Dette er ein fast plass for meg å «få fylle på» i livet mitt. Skulle det vere nokon som vil i kyrkja og som ikkje har bil, så kan dei sitje på!!; seier Martin. Det var dette med kvardagsdiakonen då!!

Hva er diakoni

Diakoni er et begrep som brukes innen den [kristne](#) kirken om dens arbeid med [nestekjærlighet](#) som perspektiv. Det er definert som «Diakoni er kirkens omsorgstjeneste. Det er evangeliet i handling og uttrykkes gjennom nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet». (Henta frå [Wikipedia-no.wikipedia.org/wiki/Diakoni](https://no.wikipedia.org/wiki/Diakoni))

Konfirmantleir i Bø Sommerland

Tekst og foto: Frank Arne Hammerø

Etter to år med pandemi og alternative opplegg for konfirmantene våre, var det veldig flott å endelig kunne dra på leir sammen! 39 spente konfirmanter, sekker, bagger, liggeunderlag og telt skulle pakkes inn i en buss og kjøres til Bø camping i Telemark.

Der kom vi på konfACTION, som antagelig er Norges største konfirmantleir. 750 konfirmanter fra hele landet var samlet for å være i aktivitet, lære om Gud og sammen skape gode opplevelser.

Bussturen til Bø tar drøye fire timer, og vi må berømme årets konfirmanter for å lage god stemning på bussen! Vel fremme i Bø ble vi møtt av godt vær, og vi var tildelt et område av campingplassen fullt av mygg. Dette satte imidlertid ingen demper på stemningen!

Kvinesdal, Feda og Fjotland har reist på konfACTION tidligere, og vi har lært at det er lurt å sende opp en fortropp for å sette opp så mye av leiområdet vårt som mulig. Vi ble møtt av et stort partytelt, ferdig innredd med benker og bord, egen grill, og ganske mange private telt som allerede stod ferdig oppslått for oss!

Første møte på leiren ble ledet av fire profesjonelle møteledere som ønsket å bli kjent med konfirmantene. De hadde skrevet en meget engasjerende leirsang som ble sunget under kyndig ledelse av husorkesteret som kunne levere

på høyt nivå. Sangen kunne høres igjen gjennom hele leiren, og konfirmantene sang med både under møtene og ellers da de på eget initiativ fant den igjen på spotify og youtube. Etter møtene på kveldene var det KRIK-marked fremt il leggetid. Dans, samtaleorg, bryting i sumodrakter og brusasseklattring var noen av tingene konfirmantene kunne delta på. Vi registrerte at enkelte også kjøpte «KRIK-merch» fra den mobile klesbutikken på leiren.

Hver morgen var det morgenmøte med god musikk, fine taler og konfirmanter som var klare for å gå på aktivitet! Og akkurat det fikk de. Noen aktiviteter var inne, og noen var ute. Vi fikk besøkt noen av dem for å se hvordan de hadde det på aktiviteten de hadde valgt, og gjennomgående inntrykk er at ungdommene har hatt det veldig bra.

Etter aktivitet hadde alle litt fritid som de disponerte selv frem til kveldsmat og kveldsmøtet. Fri tilgang til Bø Sommarland var selvsagt meget populært i disse friperiodene.

Bø er kjent for å være enten veldig varmt og deilig, eller litt kaldt og vått, og vi fikk oppleve begge deler i år. Den siste hele dagen vi var på leiren måtte vi bruke en del tid på å flytte telt ut av bekker som plutselig oppstod midt i campen vår, og vi er glade for at vi installerte stråleovner i det store partyteltet vårt! Det sørget for omtrentlig tørre klær og utstyr for de som var verst rammet av regnet.

Siste dag på leir pakket vi ned de klissvåte teltene gjorde oss klare for å gå på det siste møtet før bussen skulle ta oss hjem. Vi gikk på møtet, sang leirsangen, og satte oss glade, fornøyde og veldig slitne og trøtte på bussen. Vi tror og mener at vi kom hjem med ryggsekken full av gode opplevelser, noen nye vennskap, og at alle hadde det flott på leir! Noen trivdes kanskje så godt at de blir med som ledere neste år?

Miljøpartiet de grønne på Feda

Tekst: Ådne Svalastog, foto: Privat

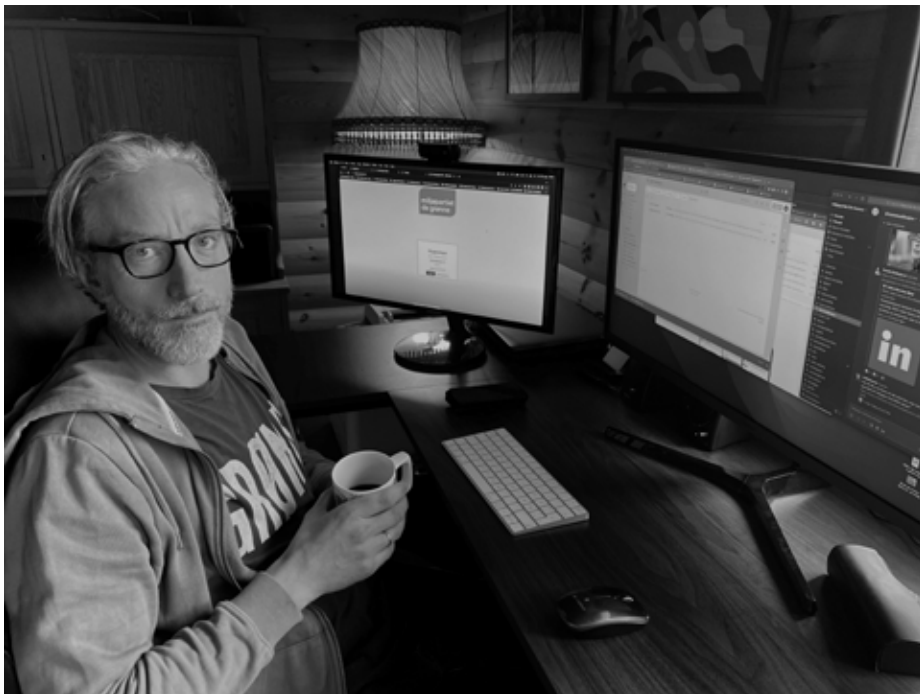
Frå eit kjellarkontor på Feda jobbar Hans Joar Høiby-Hansen som organisasjonsrådgjevar for Miljøpartiet de grønne (MDG). Det er han gjort sidan landet stengte ned i 2020.

Om du dei siste åra har lagt merke til ein rakrygga middelaldrande mann med grøn jakke og lue spaserande i godt driv med ein hund i band, er det nok Hans Joar Høiby-Hansen.

- Du er oppvaksen på Feda, men har budd lenge i storbyen. Kva gjorde at du flytta tilbake?

- Det er nok litt sammensatt. Min kjære kone Dorothea forelsket seg i Feda allerede første gangen hun kom hit for over 15 år siden. Siden da har det jevnlig vært ytret ønske fra henne om se på muligheten om å flytte til bygda.

I 2019 døde min pappa og vi overtok barndomshjemmet. Senere samme år hadde jeg en mageoperasjon som gikk ganske skeis og snudde livet litt på hodet. Da pandemien stengte ned landet muliggjorde det å jobbe hjemmefra og ta jobben med til Feda. Det var med andre ord ikke mange argumenter igjen for meg til å motstå konas ønsker. Etter 25 år i Oslo flyttet vi sørover med katter og hund og ble Fedabuer. Planen var at vi skulle prøve ett år, men det fungerte såpass bra at vi har vært her siden. Og en velvillig arbeidsgiver ga meg ny kontrakt med fast hjemmekontor fra kjellerstua.

Fra kjelleren i barndomshjemmet sitt på Feda arbeider Hans Joar Høiby-Hansen som organisasjonsrådgiver for Miljøpartiet de grønne.

- Kva jobbar du med?

- Stillingen min er organisasjonsrådgiver i Miljøpartiet De Grønne. Et arbeidssted jeg har hatt siden 2011. Her jobber jeg både administrativt og organisatorisk. Min primæroppgave alle disse årene har hovedsakelig vært medlemmer og lokallagsoppfølging. En del administrative oppgaver har også blitt lagt på meg etter vi flyttet. I tillegg er jeg den som betjener førstelinja til partiet. Alle som kontakter MDG nasjonalt på telefon kommer innom Feda.

- Det er mange teikn på at klimaet

er i rask endring sjølv om det er andre land som kjenner fylgjene som meir plagsomme enn me. MDG er det partiet som har hatt natur og klima øvst på dagsorden, likevel verkar oppslutninga å ha stagnert. Kva tenkjer du er grunnen til det?

- MDG har hatt en eksplosiv utvikling de årene jeg har jobbet nasjonalt; i 2011 hadde vi rundt 1500 medlemmer og i utgangen av 2021 passerte vi 12000 medlemmer med god margin. Det samme gjelder lokallag og ikke minst kommuner vi har folkevalgte. I tillegg er vi et av styringspartiene i de fire største by-

Hans Joar bruker naturen på Feda til rekreasjon.

ene i Norge. Spesielt i Oslo har vi vokst enormt. I 2019 ble vi tredje største parti for andre valg på rad og nesten doblet vår oppslutning til 15%. Det var en stor tillitserklæring da Oslo er den byen vi har satt størst fotavtrykk når det kommer til grønn politikk. Morsomt å tenke tilbake på da jeg først meldte meg inn i 2003 hadde vi 0,1% oppslutning nasjonalt. Ved lokalvalget i 2007 satt jeg i fylkesstyret i Oslo og oppslutningen var fremdeles marginal og endte på 0,6%. Derfra har det vært en gedigen opptur jeg har fått lov til å være med på.

Når det kommer til stortingsvalg og nasjonal oppslutning kan det sies at forrige valg var en liten skuffelse. Selv om MDG tredoblet antall representanter var vi kun 0,06 % for å nå sperregrensen og utjevningsmandatene. Mye kan skyldes på retorikken vi brukte var veldig konfronterende - noe partiet har tatt selvkritikk på og lærdom av. Nå det er sagt er det ikke lett å drive progressiv klima og miljøpolitikk i et land som er såpass avhengig av olje- og gassvirksomhet. I tillegg er det rekordmange nordmenn som er klimaskeptikere. En undersøkelse fra i sommer viser at det 24% av nordmenn ikke tror at klimaendringer er menneskapte og tar vi med de som har svart vet ikke er samlet tall 39%. Det er veldig stort sammenlignet med internasjonale tall

- I Noreg har vi veldig mykje natur. Er det så farleg å ofre litt når vi treng å bygge ut for samferdsel og kraftproduksjon? Og hyttedraumen?

- Norge er et land med mye vakker natur. Likevel tror jeg nordmenn flest

blir overrasket av å høre at gjennom det siste hundreåret er den inngrepsfrie naturen redusert til snau 10 prosent av landets areal. I Norge er det over 2750 arter som er i fare for å dø ut. Når arter dør ut er det ikke reversibelt. Det er et ansvar vi må ta på fullt alvor. Naturen er skjør og økobalansen er avhengig av at artene fortsatt eksisterer.

Firefelts motorveier gjennom skog og gammelt kulturlandskap, vindmøller og infrastruktur knyttet til dette i hei og fjell samt store hyttegrender med sine palasser bidrar alle til utrydde arters naturlige habitat. Det er på tide å ta en fot i bakken og å tenke gjennom de

prioriteringer vi mennesker gjør. Ønsker mennesker å ødelegge artsmangfoldet og naturen i den hastigheten som foregår nå bør vi ihvertfall være bevisst på hva vi er i ferd må gjøre. Det er skaperverket vi mennesker opphøyer oss over og troende eller ei bør alle forstå hva det medfører.

- Kva framover?

- Planen er å stifte et lokallag av Miljøpartiet De Grønne her i kommunen nå i september. Vi har jo tross alt et avdelingskontor på Feda.

Vi ynsker Hans Joar lykke til og vi kjem nok til å høyre og lese meir frå han.

Kinderegg-opplevelse på bedehuset

Tekst og foto: Torhild Meland

Jubileum, innvielse og bryllupsdag på én og samme dag, i nyrenovert bedehus, det er fint å få være med på. 9.juli fikk Treklang oppleve akkurat det.

Vest Agder Chin Church kunne denne søndagen feire 10 årsjubileum, samtidig med innvielse av den lokale menigheten sitt forsamlingshus i Fjotlandsgata. Kvinesdals ordfører Per Sverre Kvinlaug klippet snoren og tilkjenngjorde at han denne dagen kunne feire sin 17. bryllupsdag. Ordføreren har sjøl vært en del av bedehusmiljøet og han uttrykte glede over at chinmenigheten har overtatt «Betel» som var navnet på Liknes bedehus som ble bygd i 1918.

Tilstede denne søndagen var representanter for ulike menigheter og bedehus. Flere chinmenigheter fra Agder var også representert. Det var Gyland baptistmenighet som først fikk gleden av å ha våre nye landsmenn fra Chinstaten på sine samlinger. Turid Nedland fra Gyland baptistmenighet fotalte litt fra denne tiden og hun avsluttet med å si at Kvinesdal er heldige som har fått disse flotte menneskene til bygda.

En gledens dag

Det ble gitt uttrykk for mye glede fra bedehusets talerstol denne søndagen. Frode Agedal fra styret i nye Kvinesdal bedehus på Øvre Egeland syntes det flott å være med. Han har mange gode minner fra « dette bygget », som han uttrykte det. Som gave til Chinmenigheten overrakte han et bilde der han hadde

samlet bilder fra bedehuset gjennom mange år. Kvinesdals sokneprest Gunn Elvebakk hadde med både sjekk og gode ønsker som ble overrakt til pastor Tial Mang. Teddy Broadhurst fra Kirken i Dalen var også tilstede med gode ord og lykkeønskinger til menigheten som nå etter mange og lange dager med dugnad, nå endelig kunne få vise fram sitt nyrenoverte samlingssted, og det uten gjeld til og med!

Eget damekor

Det var også flere fra menigheten som hadde hilsener i anledning den store dagen, bl.a pastor Tial Mang. Her var også både solosang, lovsangsteam og damekor som var med og «løftet sangen». De som har hatt gleden av å besøke den lokale chinmenigheten i

Fjotlandsgata er nok enig med Treklangs utsendte medarbeider i at sangen har en flott klang og skaper god stemning!

Gjenbruk av bedehus.

Generalsekretær i Det Norske Baptistsamfunn pastor Magne Meland, var siste gjest på talerlisten. Han benyttet seg av det populære begrepet «gjenbruk» i sin hilsen. Menigheter og kirkesamfunn vokser ut av sine forsamlingshus, i stedet for at disse bygningene står og forfaller, kan de nå være til glede og nytte for Chinbaptister, slik det er blitt her i Kvinesdal. Han avsluttet med følgende ord: «Disse menneskene er kommet hit av en årsak, men de er blitt til velsignelse for oss»

Hilsen

Jeg har lyst til å avslutte med en hilsen chinfolket bruker, oversatt til norsk blir det: «Når jeg ser deg, vet jeg at min dag blir god». Disse, våre nye landsmenn utstråler vennlighet og kjærlighet.

Bildet øverst: Damekoret i Chinmenigheten. Bildet til venstre: Ordfører Per Sverre Kvinlaug gratulerer paster Tial Mang med nytt hus.

Misjonskvinneforening NMS 150 år

Tekst og foto: Ove Larsen

Foreningen ble stiftet 1.juli 1872, og fire unge Fedadamer ble valgt til å lede foreningen. Navnene deres var: Anne Marie Andreas-datter 27år, Juliane Briseid 31år, Anna Marie Hansen 20år og Fredrikke Hanssen 22år.

I dag er Inger Hansen, Fredrikke Hansens oldebarn, et aktivt medlem i foreningen. På Jubileumsfesten kom Julie Hansen 20 år, Ingers barnebarn, 5.generasjon etter stifterne, fra Sandnes, og var med og hjalp til, slik hun også har gjort ved «HelligTreKonger» basar i januar flere år! «Dette er gøy», sier hun, og stiller opp.

Fire unge damer startet opp i 1872

Det er imponerende at fire unge damer på Feda allerede i 1872 lot seg velge til å lede en forening, da kvinnens oppdrag, ut fra den tidens tenkning, først og fremst var i hjemmet døgnet rundt. En forening med arbeid for misjon i fjerne land i en tid med mye fattigdom i Norge, og hvor mange emigrerte til USA.

Feda kvinneforening har gjennom årene hatt fast møtedag, siste mandag i måneden, med andakt, lesing fra bladet «Misjonstidende» og kaffekos. Det har blitt laget flotte håndarbeider i strikk og broderier til basaren, for å samle inn midler til misjonsarbeid. De siste sju årene til barn og unge i Kamerun, til skoleutstyr og skoleuniformer.

Foreningsleder Grethe Rafoss Jensen.

Fast "HelligeTreKonger basar"

Hvert år har Feda kvinneforening holdt «HelligTreKonger basar», inntil koronapandemi kom. I stedet ble det digital basar på Facebook og med Vipps i 2021 og 2022.

Jubileumsfest i mai

Huset ble fullt på jubileumsfesten 23. mai, som ble ledet av Grethe Rafoss Jensen. Hun har også ledet foreningen siden 1988. Huset var vårlig og vakkert pyntet med liljekonvaller, hvitveis, og flagg fra de landene hvor NMS arbeider, i dag. Feda skolemusikkorps, dirigent Ida M. Eikebrokk, tok i mot forsamlingen med tre friske marsjer. Organist Ådne Svalastog spilte først melodien til salmen «I Jesu navn skal all vår gjerning skje...» på trørgel, og sang så salmen med inn-

To av stifterne Anna Marie Hansen og Fredrikke E. Hansen (takkt til Arne Tobiassen for info og bilder)

levelse. Denne salmen ble sunget ved stiftelsesmøtet 1.juli 1872.

Jubileumsprolog

Det var skrevet «Prolog til Jubileumsfesten i 2022». Forfattet og framført på en glimrende måte av Synnøve T. Dunsæd. Sanger Else Marie Rafoss og pianist Olaf Thormodsæter gledet forsamlingen. Malimisjonær og Bibeloversetter i NMS, Anne Lise Matre, tok forsamlingen med på opplevelser gjennom oversettelsesarbeid av «Esters bok» GT, sammen med fulanere.

Festmåltidet ble servert som stående buffe med nydelige smørbrød og jubileumskaker. Etter måltidet fikk Feda kvinneforening hilsener fra misjonsforeninger og venner fra hele distriktet. En stor forsamling ga en god misjonskollekt. Stor takk til alle som ga og deltok!

Møtte 4 unge, modige damer fra 1872

Som avslutning på kvelden fikk vi "møte" de 4 unge modige damene fra 1872, med informasjon og bilder på veggen. Takk til Arne Tobiassen som ordnet foto og fortelling.

Krusifikset i Kvinesdal kirke

Tekst: Leiv Gunnar Skiftun, Foto: Per Øistein Rogstad

Framme i Kvinesdal kirke henger et gammelt krusifiks. Mange er ikke klar over hvilket unikt kleodium dette er. Da kirken feiret reformasjonsjubileet i 2017, ble krusifikset valgt ut til å være en viktig del av en vandreutstilling som ble vist ulike steder i landet.

Et krusifiks er et kors med Kristus hengende på korset. På baksiden av det krusifikset som henger i Kvinesdal kirke står det skrevet: «Alterkrusifiks fra Liknes Gamle Kirke». Denne påskriften har vært et viktig bidrag til at det i dag henger i kirken vår.

Laget rundt 1480

Fra slutten av 1400-tallet hadde mange nordtyske og nederlandske verksteder spesialisert seg på kirkelig kunst. Fagfolk kan skille ulike håndverkere fra hverandre ved å studere detaljer i arbeidene. Deres konklusjon er at krusifikset er laget i Lübeck i Nord-Tyskland rundt 1480. Trolig har krusifikset vært montert på en bjelke spent over selve korbuen, eller festet på korets østvegg over korbuen.

Vi har i år feiret Kvinesdal som kirkested i 1000 år. Gjennom disse åra har fem ulike kirkebygg vært reist på samme sted. Krusifikset ble anskaffet til den andre av disse kirkene, bygget på 1200-tallet. Det må ha blitt reddet ut av kirken da den brant i 1580. Den kirken som da ble bygget, brant i 1623, og krusifikset ble også da reddet fra flammens rov.

Selve korset er ca 120 cm høyt, og selve Kristusfiguren omkring 70 cm. Det er mulig at korset er laget langt tidligere enn Kristusfiguren; ut fra stiltrekk kan det muligens dateres helt tilbake til 1200-tallet.

Et krusifiks på vandring

Da dagens kirke ble bygget i 1837 syntes man at det gamle krusifikset ikke passet inn i den nye kirken. Sammen med diverse annet utstyr ble det avhendet og skal være kommet til Kjos ved Kristiansand, før det havnet i Marnardal. En av eierne skriver i 1895: «Jeg har et gammelt, ramponeret kors med en klodsete, udskaaet Kristus-figur.» Noen så imidlertid at det var et verdifullt kunstverk, og det havnet på Marnardal Museum. Da Kvinesdal kirke i 1987 feiret 150-årsjubileum overlot museet krusifikset vederlagsfritt til Kvinesdal kirke.

Flotte detaljer

Mange krusifiks gjengir forvridd spor etter lidelse og smerte. Kristusfiguren i Kvinesdal viser en som har ro i døden. Hodet er gjengitt med sterke trekk. Opprinnelig har det hatt tornekrone, nå er bare hullene for tornene igjen. Korset har røde knopper langs hele ytterkanten. Dette understreker korset som både dødens tre og livets tre. Ytterst på hver av korsarmene er det en sirkel, en medaljong. De fire medaljongene har hatt symbolet til de fire evangelistene: Matteus som en mann, Markus som en løve, Johannes som en ørn og Lukas som en okse. Bare Lukas-symbolet nederst på korset er blitt bevart.

Viser sentrum i vår tro

Sammen med Marcelius Førland sitt alterbilde med motiv fra oppstandelsen løfter krusifikset fram hele lidelseshistorien. Den som sitter i kirkebenken kan gjerne bruke disse som utgangspunkt for en meditasjon over sentrum i den kristne tro. Gjerne med utgangspunkt i Edin Holme sin sang «Ditt kors, o Krist, ble verdens sol».

*På korset åpner du din favn
for hver forvillet synder.*

*På korset, i den Faders navn,
du verden fred forkynder.*

Serie om kirkeinventar

Treklang presenterer gjenstander fra kirkene våre. Nr 2/21 "Skriften på veggene" i Fjotland kyrkje, nr 3/21 Alterlysestakene i Feda kirke, nr 4/21 "Kirkeskipet" i Kvinesdal kirke, nr 1/22 Altertavlen i Netlandsnes kapell og nr 2/22 Epitafiet i Feda kirke.

Vi støtter menighetsbladet

TREKLANG

Tlf 38 32 00 00
www.flekkefjordsparebank.no

Lister
begravelsesbyrå

*Vi er alltid tilgjengelige
når dere trenger vår hjelp*

**Vakttелефон
489 55 200**

Eilif Sandvand Galdal
91880109

Oddvard Galdal
95974136

www.listerbegravelse.no

Vår samarbeidspartner
Sørlands STEIN as
www.sorlandsstein.no
Gravmonumenter
nye steiner, omslippte,
navnetilføyelse, oppussing

LANDES
BEGRAVELSESBYRÅ

FLEKKEFJORD

**INGEN EIER
ANDRES SORG**

VAKTTTELEFON HELE DØGNET:
900 98 006

WWW.LANDES.NO
BROGATEN 48, 4400 FLEKKEFJORD

 /LANDESBEGRAVELSESBYRA

Treland Begravelsesbyrå

Vi ordner alt i
forbindelse
med gravferd

Ta kontakt om gravmonument.

Treland Begravelsesbyrå
4480 Kvinedal
Tlf 383 50 700/95050700

 Rosfjordgruppen

Montér

LYNGDAL • FARSUND • VANSØ • KVINESDAL • FLEKKEFJORD

Annonse i Treklang?
For avtale.
E-post:
post@kvinesdal.kirken.no
eller telefon 38602008

Tanker fra stabburstrappa

Hald fred!

Det er vel ikkje bare eg som har hørt dette tilsnakket når vi borna leika – eller krangla – og støynivået steig. Same setning kunne og lett bli brukt dersom vi masa og ville ha fram synspunkta våre.

For min del får eg av og til lyst til å bruke dette uttrykket når eg er inne på sosiale medium eller andre debattforum på nett. Her er det av og til «fri flyt» av krasse utsegner, sarkasme og negative skildringar av andre menneske. Det er som om all vanleg fol-

keskikk og debattformer ikkje gjeld her.

Dette står ikkje i motsetnad til å stå opp for dei som lir urett. Det skal vi gjere. Eg meiner heller ikkje at vi ikkje kan engasjere oss, eller at vi ikkje kan vere dundrande ueinige, men vi må la vere å setje negative karakteristikkar på kvarandre. Vi skal «ta ballen og ikkje mannen» som det populært heitar. Vi kan øve oss på å halde fred – også med meiningsmotstandarane våre.

Eg var i ei gravferd her om

dagen. Der lyste presten fred over den avdøde sitt minne. Dette tykkjer eg er ei viktig konkret påminning til oss. Når nokon er død, skal vi la minnet deira vere i fred. Vi blir rett og slett oppfordra til å la usemje og strid kvile i grava saman med den døde.

Hald fred – ikkje som ei oppfordring til passivitet og likesæle- men som ei påminning om å omtale alle menneske med respekt! Slett

ikkje lett alltid – skal gjerne innrømme det, men vi kan jo øve oss utover hausten.

Helsing Åse

Kirkevergens hjørne

I dette bladet du holder i hånden, er det stiftet inn en giroblankett med gave til diakoniarbeidet i menighetene. Det går i hovedsak til å dekke lønnskostnader til diakonen, Frank Arne Hammerø.

Hva gjør så en diakon? I Franks tilfelle er det et stort spekter. Han er aktiv i konfirmanntarbeidet i menighetene våre, er med og lager middag til de som er på "Treffet" på Arbeideren og en aktiv andaktsholder på omsorgssentrene og møter og samlinger rundt om i bygda. Dette er blant de mer synlige oppgavene hans, men han gjør også

mye som ikke synes så godt. Det kan være samtale og sjelesorg, eller hjelp til praktiske oppgaver for folk som har det vanskelig.

Vi er takknemlig for muligheten til å ha en diakon som kan være synlig i lokalsamfunnet. Diakonen skal ifølge Bibelen være med avhjelpe nød og ha sjelesorg. Dette er viktige oppgaver også i dag. Menighetene er med å finansiere diakonstillingen, i år skal de samle inn kr 194.500. Derfor er det med frimodighet vi går ut og utfordrer kvindøler til å være med å gi en gave til denne viktige stillingen.

Tidligere pakket vi bladet med giroblankett inn i plast, mens de senere årene har vi benyttet en biofilm som er komposterbar. Denne gangen har vi droppet innpakningen og bare stiftet den inn i bladet.

Det er opprettet et eget vippsnummer til diakoni: **#763626**, men det er også mulig å betale med giro. Vi er takknemlig for alle som er med og gir.

Vi takker samtidig for alle som har gitt gave til bladets drift i løpet av året. Over 100.000 kr har kommet fra

private giver. Takket være denne rausheten, kan bladet få et overskudd i driften. Overskuddet av Treklang går også i sin helhet til å dekke kostnader til diakonstillingen.

Takk for støtten og omsorgen for bladet.

Per Øistein Rogstad

Sentertanker

Denne gangen tenker jeg litt på hvordan du disponerer tiden din, det har vel jeg strengt tatt ikke noe med, tenker du kanskje. Og det er jo sant. Men jeg kan kanskje få lov til å prøve å få deg til å tenke litt over det likevel.

Kan du kanskje bruke tiden din litt mer fornuftig enn du gjør nå? Så kommer tanken, hvorfor skal jeg alltid være så fornuftig, nei hvorfor skal du det...?

Men når vi tenker etter, så er tiden ganske verdifull. Vi får jo disse sekundene, minuttene, timene osv. kun en gang!! Jeg må jo bare kunne sette meg ned og rett «la tiden fly» tenker du kanskje, det er jo min egen tid. Ja selvfølgelig må du kunne det.

Jeg synes bare at tiden er så verdifull at den er verd noen tanker. Det er et uttrykk jeg ikke har noe sans for: «Må ha noe å fordrive tiden med» det er jo rett og slett respektløst å si noe sånn om noe så verdifullt som tiden.

Er du en av de som har den leie uva-
nen å komme for seint til avtaler. Ti mi-
nutter, ett kvarter, som ofte kan bli til en
halvtime, så sitter der noen og venter
på at du skal innfinne deg. Dette er rett

og slett tyveri av andres tid.

Og når først tid er tema denne gan-
gen så mener jeg at når et møte f.eks,
eller andre sammenkomster som er
annonsert til å starte et bestemt klok-
keslett, ja så skal det begynne da og ikke
fem over, det tenker jeg.

Husker det er blitt sagt at det er «de
fine» som ofte kommer for seint, men
det har jeg ikke noe grunnlag for å være
enig eller uenig i.

Torhild Meland

Daglig leder

**Velkommen til
Sparebanken Sør
i Kvinesdal**

Nesgata 9

SPAREBANKEN SØR

Takk for støtten til Treklang

Berntsen Engros	38350145
Byggvell	38359090
Cirkle K Kvinesdal	38357040
Coop extra	38350911
Dekkservice Kvinesdal AS	38357042
Eramet	38357200
Floriss, Kvinesdal	38350340
Hunsbedt Bil AS	38357000
Hunsbedt Rør AS	38351601
Konsmos Fargehandel	38350234
Kvina Fotosenter	38350147
Kvinesdal Blomster & Hagesenter	38350555
Kvinesdal Legesenter	38357080
Bolli - hage, skog og verksted	38351700
MX Sport Kvinesdal	38350504
Netland & Sønner AS	38350272
Nico Mat	38350120
Nils Kloster AS	38358840
OTB Klima	90191848
Picasso Frisørsalaong	38355155
Reiersen Invest	41691116
Rema 1000 Kvinesdal	38359080
Smula Bakeriutslag	38350910
Sofies Salong	38350110
Stolt Sea Farm Turbot Norway	38357400
Tonning & Egeland	
Kvinesdal AS	38350868
USA Experten OK Reiser	38350204
Åmot Bil AS	38350900
Åmot Klær AS	38350877

KOM TIL KIRKE

18. september

Kl 11:00 Kvinesdal kirke
Familiegudstjeneste
Kl 17:00 Fjotland kyrkje
Familiegudstjeneste

25. september

Kl 11:00 Kvinesdal kirke
Gudstjeneste
Kl 17:00 Feda kirke
Familiegudstjeneste

2. oktober

Kl 11:00 Fjotland kyrkje
Gudstjeneste
Kl 19:00 Kvinesdal kirke
Gudstjeneste

9. oktober

Kl 11:00 Kvinesdal kirke
Gudstjeneste
Kl 19:00 Feda kirke
Gudstjeneste

16. oktober

Kl 11:00 Fjotland kyrkje
Familiegudstjeneste
Kl 19:00 Kvinesdal kirke
Gudstjeneste

23. oktober

Kl 11:00 Feda kirke
Gudstjeneste
Kl 19:00 Netlandsnes
Gudstjeneste

30. oktober

Kl 11:00 Kvinesdal kirke
Gudstjeneste

6. november

Kl 11:00 Kvinesdal kirke
Gudstjeneste
Kl 11:00 Feda kirke
Gudstjeneste
Kl 17:00 Fjotland kyrkje
Gudstjeneste

13. november

Kl 11:00 Fjotland kyrkje
Gudstjeneste
Kl 19:00 Kvinesdal kirke
Gudstjeneste

20. november

Kl 11:00 Kvinesdal kirke
Gudstjeneste
Kl 19:00 Feda kirke
Gudstjeneste

27. november

Kl 11:00 Kvinesdal kirke
Familiegudstjeneste
Lys våken
Kl 17:00 Fjotland kyrkje
Lysmesse

4. desember

Kl 11:00 Feda kirke
Familiegudstjeneste
Lys våken

Kl 19:00 Kvinesdal kirke
Lysmesse

7. desember

Kl 19:00 Netlandsnes
Adventsamling

11. desember

Kl 11:00 Kvinesdal kirke
Gudstjeneste
Kl 16:00 Fjotland kyrkje
Vi syng jula inn

18. desember

Kl 16:00 Kvinesdal kirke
Vi synger jula inn
16:00 Feda kirke
Vi synger jula inn

24. desember

14:00 Fjotland kyrkje
Gudstjeneste for små og store
14:30 og 16:00 Kvinesdal
Gudstjeneste for store og små.
16:00 Feda kirke
Gudstjeneste for store og små.

25. desember

12:00 Kvinesdal kirke
Høytidsgudstjeneste
12:00 Fjotland kyrkje
Høgtidsgudstjeneste

26. desember

11:00 Feda kirke
Høytidsgudstjeneste
11:00 Netlandsnes kapell
Høgtidsgudstjeneste

31. desember

23:00 Kvinesdal kirke
Midnattsgudstjeneste

8. januar

Kl 11:00 Feda kirke
Gudstjeneste
Kl 17:00 Kvinesdal kirke
Familiegudstjeneste

15. januar

Kl 11:00 Fjotland kyrkje
Gudstjeneste
Kl 19:00 Kvinesdal kirke
Gudstjeneste

Faste aktiviteter på menighetssenteret

Mandag

Kl 12-14 "Stikk innom"

Tirsdag

Kl 11 Babysang

Torsdag

kl 11:50 Lunsjbønn i

Kvinesdal kirke

Kl 12-15 Torsdagsmiddag

Lørdag

Kl 12-14 Lørdagsgrøt.

Livets gang

DØPTE

KVINESDAL

Even Omland
Aksel Vatland
Anton Sørensen
Tilde Bjelland Solås
Vetle Eftesøl-Omland
Maria Mosvold Risøen
Maria Lauen
Aksel Høydal

FEDA

Alma Harmens Næset
Ella Fossdal Cornwell
Balder Tønnessen Leiknes

FJOTLAND

Guro Helene Øyslebø
Sannah Ravnevand Nilsen

VIGDE

KVINESDAL

Magnus Haugen Morken og
Maria Henriette Henriksbø

Harald Johan Skregelid og
Kristiane Svindland
Kurt Morgan Galdal og
Lene Anette Nordmoe

Jenssen
Martin Eidsvik og
Lindy Kvinlaug
Michael Brikeland og
Merethe Åmodt
Bjørn Åge Nilsen og
Linda Nilsen

Torgeir Svendsen og
Iselin Aamot
Richard Reiersen og
Liv Froholdt Reiersen
Benjamin Wulff Wintersborg
og Liv Martha Ludvigsen
Frank Henning Nedrejord og
Celina Nedrejord (utendørs
Rebbåsen)
Dan Johansen og
Marianne Johnsen

FEDA

Ronny Skadberg og
Lisa Landsnes

Fjotland

Rolf Jøren Moen og
Annett Eiesland Mosvold
Espen Johnsen og
Ina Helén Kvinlaug

DØDE

KVINESDAL

Sverre Ree
Eiva Smedsland
Kjell Gullestad
Anne Grete Aarli
Tom Birger Egeland

FEDA

Gustav Seval Træland

FJOTLAND

Anna Ingeborg Eiesland
Agnes Veggeland

Menighetsblad for Kvinesdal, Fjotland og Feda. Menighetsrådene er utgiver.

Redaksjon i Treklang:

Åse Paulsen Skiftun, Torhild Meland, Ådne Svalastog og Per Øistein Rogstad (redaktør og layout)

Kontakt redaksjonen:

Tlf 38 60 20 08.

E-post: post@kvinesdal.kirken.no

Bankkontoer

Menighetsbladet Treklang: 3080.20.86314
Kvinesdal Menighetssenter:
3080.30.42426

Kvinesdal menighet: 3080.30.36728
Feda Bedehus og Kirketun: 3030.33.96493
Feda menighet: 3000.27.23774
Fjotland kyrkjelyd: 3080.30.36736

Kirkekontoret i Kvinesdal

Tlf 38 60 20 08

E-post: post@kvinesdal.kirken.no

www.kvinesdal.kirken.no

Adresse: Nesgata 12, 4480 Kvinesdal

Ansatte

Kirkeverge Per Øistein Rogstad 41457584
Sokneprest Gunn Elvebakk 41571356
Sokneprest Dag Kvarstein 97566101
Diakon Frank Arne Hammerø 41047176
Adm. sekretær Turid Nedland 45631513
Konsulent Sylvi Vatland 45632339
Organist Ådne Svalastog
Organist Ilze Jaunzeme
Trosopplærer Cathrine Rafoss Aagedal
Kirketjener Merete Breimoen
Kirketjener Vigdis Tveit Dugan,
Kirketjener Tom John Versland
Kirkegårdsarbeider Djoerd van Kammen
Kirkegårdsarbeider Thor Henning Vatland
Kirkegårdsarbeider Tobias Håland Ueland

Menighetssenter, 38355882

Daglig leder Torhild Meland 97150861

RAGNAR BJERKREIM til FEDA

**Torsdag 10. november
får vi storfint besøk av
komponist Ragnar Bjerkreim til Huset.**

Han er en av våre mest mest produktive komponister. Han har skrevet svært mye film- og TV-musikk, deriblant musikken til filmen Camilla og Tyven. Han

fikk sitt internasjonale gjennombrudd med musikken til TV serien om Thor Heyerdahl. Den er vist i over 50 land. Han har skrevet den kjente «Missa Caritatis» med undertittel: en kirke-

musikalsk reise. Listen over komposisjoner er svært lang. Han har også jobbet sammen med mange av våre kjente musikere: Åge Aleksandersen, Morten Harket, Bjørn Eidsvåg, og Oslo Soul Children for å nevne noen.

Ragnar Bjerkreim har hovedfag musikkvitenskap og er utdannet teolog. Denne kvelden vil han fordre om sitt arbeid og gi oss gode smakebiter fra sin musikk. Dette vil også være i samarbeid med lokale krefter.

Kvart menneske er ei gåve til livet

Tekst: Åse Paulsen Skiftun Foto: Ove Larsen

«Kvart menneske er ei gåve til livet». Det er Ådne Svalastog som siterar Tore Thommassen frå ei Korsvei-samling på Evje i sumar.

Samtalen mellom han og Treklang sin medarbeidar, fekk «vengjar og djubde». Vi tala om kor viktig indre tryggleik er, for å kunne møte andre på ein god måte. «Vi må øve oss på å kjenne på at: eg er verdifull uansett», seier Ådne. «Då kan vi glede oss over andre sine prestasjonar og framgong».

Flytter attende til Oslo

Bakgrunnen for samtalen er at organisten i Feda og Fjotland har sagt opp stillinga si frå 1. september. Han skal attende til Voksen menighet der han kom frå for om lag 3,5 år sidan. Han seier at han framleis har eit godt nettverk der inne og gler seg til å vere med og løfte menigheten vidare med det musikalske.

«Samtidig oppdaga eg at eg hadde sett røter her i Kvinesdal. Røter det gjer vondt å rive opp.

Derfor sel eg ikkje huset på Feda, eg leiger det ut,» seier Ådne med eit smil.

Livet som organist i Kvinesdal

Han fortel vidare at han har hatt mange gode opplevingar her. «Kanskje er det dei familiegudstenestene på Feda nokre torsdagar der eg har vore med saman med barnekoret, som toppar lista. Barna i barnekoret var så engasjert i heile messa. Dei hadde ikkje berre et

innslag, men dei var med i heile gudsteneesta. Dei utøvde eigarskap.»

Det har sine svake sider å ha berre ei halv stilling fordelt på fleire kyrkjelydar, seier Ådne med ettertanke. Tenesta har ikkje same ro som om ein hadde jobba fullt som organist. Det blir mindre høve til å samarbeide og byggje nettverk i små stillingar. Frå august 2020 til august 2021 fekk eg høve til å arbeide i full stilling i Flekkefjord då Geir Kalleberg ville bytte stilling med meg.

Han understreker at han har funne gode folk å samarbeide med - både i Kvinesdal, Flekkefjord og Lyngdal, og blitt kjend med mange flotte menneske.

Ådne Svalastog – nå organist og musikar

Tidlegare arbeidde han som landskapsarkitekt i Bergen - både i Bergen

kommune og i «det private». «Eg lika denne jobben, men eg kjente likevel på ei uro i høve til at musikken ikkje fekk nok plass. Så for 17 år sidan skifta eg beite og bestemte meg for å drive med musikk på heiltid.»

«Eg kjem frå Treungen, det er ein stad som liknar på mange kommunar på Sørlandet. Folk er litt tilbakehaldne, – ein må streve litt for å bli betre kjend.» Han fortel undervegs korleis folk i slekta hans hadde utfordringar

– både med å finne sin plass i nye bygder og å kome attende til heimstaden. Det har vore mange «usagte sanningar» og mykje jantelov opp til vår tid. Det er her den indre tryggleiken er viktig – og mot til å stå opp for seg sjølv og andre.

Mot slutten av samtalen spør eg om det er ting han tenkjer det er viktig å arbeide med i kyrkjelydane. Han tenkjer seg godt om og nemner verdien av å arbeide med fellesskap, kjennskap og tryggleik mellom dei som arbeider i kyrkjestaben

«Eg synes eg har lært mykje og gjort mange refleksjonar i tida i Kvinesdal», seier Ådne Svalastog, «eg gler meg til å ta dette med vidare i livet».

Vi ynskjer han lukke til – og er glade for at han «berre har leigt ut huset».